

Nr 7 augusti 2007

Finlands

Synskadade

4 Anne och Mona-Lisa
blev synmagistrar

7 Ulrika är
juridiskt ombud

12 Havsfestival som
synskademiljö

Innehåll Nr 7/07

- 3** Ledaren
- 4** Nyblivna magistrar i synpedagogik
- 6** Annonser: Seminarium för män
- 7** Ulrika ger juridiska råd
- 8** Frihet under ansvar, intervju med Anna Siironen
- 10** På synskadeläger i Nykarleby
- 12** Som synskadad på Havsfestival
- 16** Kåseriet: Var det bättre förr?
- 18** Meddelanden
- 18** Meddelanden från distrikten
- 20** Annonser: Anhörigträffar hösten

Finlands Synskadade är medlemstidning för Förbundet Finlands Svenska Synskadade. Tidningen utkommer med 10 nummer/år i svartskrift, punktskrift, på CD och som elektronisk version, se www.fss.fi/aktuellt/fs. Kan också fås som e-postbilaga. Årgång 96. Nummer 8/2007 utkommer 27.9, manusstopp 1.9.

Utgivare: Förbundet Finlands Synskadade rf, Nylandsgatan 25 A 6, 00120 Helsingfors
Tfn 09-6962 300

Chefredaktör: Sofia Stenlund,
Tfn 09-6962 3017, e-post: sofia.stenlund@fss.fi

Meddelanden och annonser mottas av chefredaktören.

Prenumerationer och adressändringar:

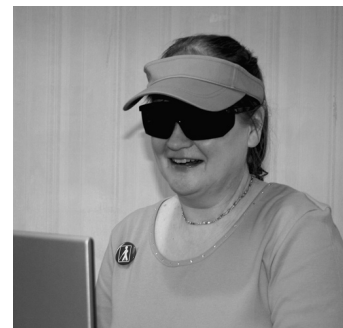
Susanna Antell, tfn 09-6962 3026,
e-post: susanna.antell@fss.fi

Pärmbild: Tremastade barken Cuauhtemoc

Foto: Maj-Britt Strandberg

ISSN 0789-5739

Näkövammaisten Keskusliiton kirjapaino, Helsingfors 2007

Delaktighet

I FSS värderingar under rubriken full delaktighet och jämlikhet kan vi läsa följande: "Vi vill att både olika samhällsområden och omgivningen ska bli alltmer tillgängliga för alla. Principen om lika rättigheter innebär att var och en har lika värde. De enskilda svenska synskadades behov ska ligga till grund för FSS insatser på olika områden." Full delaktighet och jämlikhet är ett högt ställt mål.

Idag har vi en god grund att bygga vidare på tack vare det gedigna arbete som uträttats inom vår organisation under de gångna åren. Våra konkreta planer för hur vi skall komma allt närmare målet finns inskrivna i FSS medellånga plan På vägen mot 2010. I våra värderingar står också så här: "Då samhället och miljön förändras och synskadades behov för att uppnå full delaktighet blir annorlunda ser vi som FSS uppgift att se över strategier och prioriteringar." Det här betyder att vår medellånga planering är dynamisk. För att utveckla verksamheten och för att nå våra mål behöver vi hjälpas åt. Det gör vi genom att debattera och genom att komma med konkreta förslag på verksamhet och åtgärder under våra höst-

och vårmöten och då distriktsföreningarnas representanter kommer samman med förbundsstyrelsen till Planeringsrådet.

Också inom vår svenskspråkiga synskaderörelse har varje medlem en uppgift genom att vara delaktig i utformningen av framtida verksamhet inom FSS och inom distriktsföreningarna. Vad anser du gällande följande frågor: Vilka olika roller spelar distriktsföreningarna respektive förbundet i vårt gemensamma arbete för en allt bättre tillvaro för oss? Hur ser omvärlden ut när synskadade uppnått full delaktighet och jämlikhet? Under oktober detta år besöker förbundsstyrelsens representanter och verksamhetsledaren samtliga distriktsföreningar. Vi ser fram emot att träffa också dig i diskussionens virvlar under dessa träffar! Delaktighet, samförstånd och samhörighet ger kraft!

Gunilla Löfman
Förbundsordförande

PS. Mera info om när förbundsstyrelsen besöker just din förening får du på Medlemsbandet under september. DS

Nyblivna magistrar i synpedagogik

Mona-Lisa Möller och Anne Ström blev i april Svenskfinlands första magistrar i synpedagogik och synnedsättning. Båda har en akademisk bakgrund från Pedagogiska Fakulteten och arbetserfarenhet från Svenska Skolan för Synskadade i Helsingfors. Sin färskaste titel fick de den sjunde mars från Lärarhögskolan i Stockholm.

Mona-Lisa Möller, 36 år, och Anne Ström, 31 år, har båda Österbotten som ursprunglig hemort. De är båda pedagogie magistrar med specialklass- och klasslärarkompetens, och Anne har även utbildat sig till idrottsinstruktör som integrerad seende på Arla-institutet. Mona-Lisa fick lärartjänst på Svenska Skolan för Synskadade (SSS) samma år som hon avslutade studierna vid Pedagogiska fakulteten. Både Anne och Mona-Lisa fick höra om SSS via sina respektive professorer.

- Lärar- och elevantalet på SSS har hållits ganska konstant, berättar Mona-Lisa som för tillfället är moderskapsledig. Via har alltid haft ungefär tio elever, men handledningsverksamheten har utvecklats. Som sitt arbetsfält har Svenska Skolan för Synskadades lärare hela det svenskspråkiga Finland eftersom elever med synhandikapp huvudsakligen integreras i den skola som är närmast belägen på orten. Många av eleverna inom SSS arbetsområ-

de har dessutom flerfunktionshinder. Det var skolans dåvarande rektor som hörde om magisterprogrammet vid Lärarhögskolan, och tre visade intresse. Den tredje är Mathias Furu som småningom får ta ut sina magisterpapper.

- Det var den första magisterutbildningen som ordnades i detta format också i Sverige, berättar Anne Ström. Det fanns ett behov av en mer inriktad utbildning, men för att få en helhetsbild är det viktigt att få en början och ett slut. Vi har så att säga fått ett "från vaggan till graven"-perspektiv.

Utbildningen har lagt fokus på ämnesbredd snarare än ämnesdjup. Det har till största delen varit fråga om distansstudier, vilket gjorde det praktiskt möjligt för elever med stor geografisk spridning att delta. Närvaro krävdes dock under ett par dagar per termin, men Anne och Mona-Lisa fick understöd från Svenska Blindskolföreningen för resor.

- Vi har arbetat via ett eget system på nätet som kallas Learnloop. Det är ett spännande nätbaserat sätt att studera. Alla satte allt på nätet och vi var en grupp med stor erfarenhet, det var trevligt att träffa andra som arbetar med synskadade, berättar Mona-Lisa och Anne.

Mona-Lisas och Annes erfarenhet av synskadearbetet i Sverige är att de har ett mer heltäckande system. Orterna har en syncentral som hjälper sina kunder och handleder och erbjuder hjälpmedel och kursverksamhet.

- Det verkar som om det är svårare för synskadade i Sverige att falla igenom systemet, menar Anne som gjorde samtliga delar av sin praktik i Sverige.

En liknande utbildning har ordnats i Jyväskylä på finska, men intervallerna tidsmässigt har varit långa, så när tillfället uppstod på Lärarhögskolan tvekade Mona-Lisa och Anne inte. Eftersom de båda har tidigare studier bakom sig fick de vissa terminer räknade till godo. Utbildningen omfattade cirka 3000 sidor litteratur per termin, och för dem som gick samtliga terminer blev antalet terminer fem till antalet. Två tredjedelar utgjorde obligatorisk ämneslitteratur, medan den resterande delen fungerade som valbar ämneslitteratur.

- Det gav mycket att läsa aktuell litteratur och forskning, förklarar Mona-Lisa. Det borde man ge sig tid att göra medan man jobbar också. Egentligen borde

■ Mona-Lisa Möller och Anne Ström ögnar igenom Annes examensarbete.

man ha en läsdag per vecka, vi jobbar i en skola för synskadade och förväntas ha den senaste informationen inom synskadeområdet.

För att underlätta processen samlades de tre finlandssvenska studerandena till gemensamma caféträffar och diskuterade mycket på vägen till och från träffarna på Lärarhögskolan. De tre finländarna omtalades på ett positivt sätt som "ni som är så duktiga" av sina medstuderande. Mona-Lisa och Anne tror att detta beror på att de har erfarenhet av den nära dagliga kontakten och undervisningen, då Sverige helt saknar enskilda skolor för synskadade. Också den finländska instuderings-

traditionen med självständig läsprocess avvek från den svenska.

Mona-Lisas och Annes examen gör dem lika kompetenta att arbeta med spädbarn som med äldre, även om deras respektive slutarbeten främst tangerade inlärning och skolsituation. Mona-Lisas fokus låg på hjärnsynskador och kommer småningom att utmynna i en tvåspråkig handledningsskrift för lärare som ger praktiska råd angående undervisningssituationen och arbetsmiljön för att förbättra den visuella perceptionsförmågan. Annes avhandling behandlade sambandet mellan diagnoser angående inlärningssvårigheter och synskada.

Text och foto: Sofia Stenlund

Äntligen är det männens tur!

Seminarium för män

med hälso- och konditionstema på Norrvalla i Vörå

Fredag till söndag den 28-30 september 2007

Kom med på seminarium för att bekanta dig med olika sätt att bevara din hälsa och kondition!

På programmet finns: praktiska aktiviteter, konditionstester, intressanta föreläsningar, roliga fritidsaktiviteter samt trevlig samvaro tillsammans med andra medlemmar.

Anmäl dig NU – före den 31 augusti – så hinner du med! Anmälningar och mer information: Tina på FSS kansli tfn (09)6962 3010 eller tina.dunderfelt@fss.fi.

Priset är 50 euro och där ingår kost, logi, program och resor.

Arrangör: Utskottet för aktiviteter för ökad självständighet
i samarbete med Folkhälsan

Ulrika ger juridiska råd

Ulrika Krook är Svenskfinlands nya handikappjuridiska ombud. Det treåriga projektet utförs i Finlands Svenska Handikappförbunds regi och Ulrikas arbete inleddes i april i år. Småningom inleds en tjänst som ger juridisk rådgivning för alla svenskspråkiga funktionshindrade.

- Jag får se hurudant tryck det blir, funderar Ulrika kring rådgivningsverksamheten. Om det blir ett stort tryck får jag prioritera generella frågor.

Under sommaren har Ulrika Krook träffat representanter för de finlands-svenska handikapporganisationerna. Målsättningen är att bygga upp ett samarbete, ett övergripande nätverk med gemensamma ståndpunkter. Detta även med tanke på Generalförsamlingens handikappolitiska program.

För att den juridiska rådgivningen ska kunna hållas inom rimliga proportioner finns det vissa tydliga restriktioner och ramar som projektet avgränsat för att verksamheten ska kunna fungera. För det första kommer hon inte att ta ansvar för enskilda fall..

- Annars blir det lätt så att det blir en enskild som krutet läggs på medan andra faller bort. Däremot kommer jag att kunna slussa vidare och handleda angående vart man ska vända sig. Det är inte meningen att hon ska vara de funktionshindrades personliga jurist. Rådgivningen ger möjlighet att ta

kontakt per telefon, e-post och brevledes, på sidan www.handikappforbundet.fi hittar man närmare kontaktuppgifter när rådgivningen väl sätter igång. Parallellt med detta arbete står det Handikappolitiska programmet högt på Ulrikas agenda. Ett första utkast ska förhoppningsvis stå klart inför Generalförsamlingen, som i år ordnas i Jakobstad den 6 november. Ulrika Krook är född i Närpes, men är numera bosatt i Esbo. Hon har under hela sitt liv haft kontakt med handikappade både via familj och bekanta. Hon har bland annat arbetat som klasslärare. Hennes vision är att tröskeln ska vara låg för att ta kontakt med henne.

Text och foto: Sofia Stenlund

■ Ulrika ser fram emot nya utmaningar.

Frihet under ansvar

I senaste utgåvan av Finlands Synskadade kunde vi läsa lite om Anna Siironens förväntningar och tankar kring att flytta från Nykarleby till ett nytt hem i Karis. FS har träffat Anna knappt två månader efter att hon flyttat till sitt nya boende.

Annas nya hem går under namnet Karjaan asumispalvelut Lakkamaa, där ett tjugotal kunder med specialbehov är bosatta. Anna bor självständigt i en liten radhuslägenhet med ett rum, badrum och kök. Radhuslängan består av ytterligare fyra lägenheter för dem som klarar att bo självständigt. Övriga bor i anslutning till huvudbyggnaden, och åldrarna varierar.

- Jag minns att det var två personer som tog emot mig, de var vänliga och tillmötesgående. Jag minns också att det var snålsoppa till mat den dagen, drar Anna sig till minnes den första dagen i sitt nya hem.

Det är inte bara hemmet som är nytt för Anna Siironen, även ett nytt jobb på arbetscentralen, Karjaan työ- ja toimintakeskus, inleddes i dagarna.

Boendet har vissa restriktioner även om Anna bor självständigt. Personalen vill hålla en viss kontroll över de boende av säkerhetsskäl. Personalen ger de inneboende hjälp med vad de behöver, de gör utflykter och får mat vissa tider till ett visst pris. Alla har sina egna köksturer.

- Jag har redan hunnit vara med på en utflykt till Fiskars och en till Borgbacken.

Anna fick reda på möjligheten till boende i Karis via ett möte på Yrkesträningsskolan i Nykarleby mellan kuratorn och hennes mamma. Nu är det möblerat och relativt komplett inrett, men Anna saknar till exempel sin stolthet skivsamlingen som ännu delvis finns hos hennes föräldrar. Men finns det något annat Anna saknar?

- Jag saknar närheten till havet. Jag har alltid kunnat höra båtarna. Sedan pratar

jag gärna finska, men jag kan sakna den finlandssvenska kulturen. Det är jul om några månader, kommer jag till exempel att få uppleva någon Lucia i år?

Anna lyssnar mycket på svenskspråkig radio och har finlandssvenska tidningar och under sommaren har en finlandssvensk flicka jobbat på boendet. Annars är de flesta enspråkigt finska, vilket i princip inte är något problem för fullständigt tvåspråkiga Anna. Hon är hemma från Ingå och har tidigare stiftat bekantskap med sin nya hemort under studier vid Lärkkulla folkakademi. Som ung närde Anna Siironen drömmen om att bo i Helsingfors.

- Då tänkte jag att jag nog aldrig ska bo på något sjuttons boende, skrattar Anna. Men annorlunda blev det.

Musiken har en stor plats i Annas tillvaro. Hon sjunger och lyssnar gärna på allt från Abba till kristna låtar. Annars läser hon mycket och har ett stort socialt umgänge.

Text och foto: Sofia Stenlund

Fakta:

Karjaan asumispalvelut, Lakkamaa

Kunder: Drygt tjugo kunder, varav fem bor självständigt

Åldersgrupper: För tillfället 18-60 år
Öppnades i juni 2007

Personal: 11 plus förman
Ordnad mathållning, kunderna får ta emot gäster, alla har skraddarsydda arrangemang. Vissa har mer frihet men samtidigt större ansvar

Grundtanke: Detta är de boendes eget hem och de får leva som de själva vill.

På synskadeläger i Nykarleby

- en gemenskap över nations- och generationsgränser

Nu tror jag mig förstå vad de synskadade relaterar till när de andäktigt och lyriskt pratar om gemenskapen de upplevt vid det årligen återkommande kristna lägret för synskadade i Nykarleby.

Jag hade själv förmånen att få vara med på årets vecka och fast det ibland är lite si och så med styrkan i min egen personliga tro upplevde jag ändå väldigt starkt att jag var välkommen i gänget. Eftersom jag är en ärligt sökande människa som även jag vill ha svar på livets innersta mening. Att vi alla kunde känna oss varmt välkomna berodde nog till stor del på att lägrets planeringsgrupp (vilken bestod av Arto Vanhanen, Johan Sundholm och Tessa Bamberg från FSS och Marianne Asplund från skolans sida) hade sammanställt ett mångsidigt och mångkulturellt program till stor del grundat på lägerdeltagarnas önskemål från tidigare år.

En av de första upplevelserna vi fick vara med om var den naturstig som Maija Renvall-Höglund hade kompone-

rat för att väcka alla våra sinnen till liv. Oh, så spännande det var. Tack vare Tomas och Anya Ingo fick vi bekanta oss med Kirgizistan och kirgizernas kultur och mattraditioner. Vår egen Arto Vanhanen lyckades verkligen fånga deltagarnas uppmärksamhet med sin lysande föreläsning om Aurora Karamzin och hennes betydelse för den sociala utvecklingen och omvårdnaden i vårt land.

Kyrkoherden i Nykarleby, Lars-Johan Sandvik, berättade om Daniel i Gamla Testamentet och hans förmåga att tolka syner. Ett av hans huvudteman var att man först borde se sig själv i spegeln innan man många gånger kritiserar andra. Hans sätt att prata gick direkt in i hjärtat på många, vilket bland annat märktes i de diskussioner som följde

under lägrets gång. Kent Lundqvist var även han en intressant talare och gav oss dessutom prov på sin fina sångröst. Jag vill också lyfta fram Ebba Ålander som glatt ställde upp och ackompanjerade oss när vi själva ville höja våra röster till lov- eller allsång. Veckans musikaliska inslag förstärktes ytterligare av Natalie Ball och Ulla Rantanen.

Vad är ett paradiset utan skratt och glädje? Även det lilla barnet inom oss fick sitt genom Tessa Bambergers ypperliga läsning ur Astrid Lindgrens rika produktion. Också min egen föreläsning om Livsmod, Livsglädje och vägen tillbaka väckte en hel del skratt och diskussioner. Det var ett debattglatt gäng som flitigt delade med sig av sina egna värderingar och erfarenheter, vilket förhoppningsvis ska komma till glädje för nya synskadade i framtiden. Bland annat föreslogs olika kampanjer för att nå ut till taxichaufförer, sjukhuspersonal med flera om hur vi vill att denna servicepersonal ska möta oss synskadade. Vi var alla eniga om att vi själva är de verkliga experterna och genom att lyssna till varandra och fundera ut våra egna behov kan vi bli de bästa ambassadörer för vårt handikapp.

Ungdomarna lyckades också få till stånd mycket intressanta diskussioner med Boris Salo om aktuella livsfrågor sent på fredags- och lördagskvällen när de äldre förhoppningsvis sov sött i sina sängar. Alla utom Maja Strandberg som fick bära huvudansvaret bland alla

duktiga ledsagare för att vi alla skulle trivas och må bra. Under vår utfärd till Mässkär kammade skärgården, naturen, vädret och laxsoppan hem full pott, riktiga tiopoängare, som sammanfattning av veckan är det bara myggorna som får underkänt.

Vi fick också göra bekantskap med de ryska barn som gästade Nykarleby med omnejd (barnens egentliga hemort var tre barnhem i Sankt Petersburg med omnejd). Tack vare dessa fick vi uppleva en mycket fin rysk afton där barnen och de vuxna uppträdde med ryska folksånger, danser, lekar och humoristiska inslag. Denna deras avskedsfest var mycket gripande och att de verkligen älskat sin vistelse här gick inte att ta miste på när man såg tårarna som ersatte de glada skratten från tidigare dagar tillsammans, som en liten avskedsgåva till de barnhem de representerade hade vi samlat in ett frivilligt bidrag som Arto Vanhanen överräckte till de berörda.

Söndagens tema i högmässan handlade om vilka som är kallade till Guds rike och hur man ska hitta in i paradiset, men efter vår vecka i Nykarleby med allt underbart och trevligt vi fått uppleva är vårt problem snarare hur vi så skonsamt som möjligt ska lyckas landa i vardagen igen vid vår hemkomst.

Text: Ann-Sofi Rosendahl

Som synskadad på Havsfestival

Under den tredje veckan i juli i år var det liv och rörelse i min hemstad Kotka. Förutom de årligen återkommande havsdagarna stod staden värd för "Tall Ships' Race" med ett hundratal stora segelfartyg från världens alla hörn.

Seglingen startade från Århus i Danmark. Kotka var den andra destinationen av fyra i tävlingen runt Östersjön. Syftet med det över femtio år gamla "Tall Ships' Race" är inte själva tävlingen, utan bevarandet av seglartraditionen. Det är de ungas seglats för minst hälften av besättningen måste vara 15-25 år för att fartygen skall få delta i tävlingen.

Rikt program

Ungefär 300 000 personer trängdes i centrum av Kotka under dagarna. Förutom besök på fartygen bjöds över 200 olika evenemang. Konserter, sångtävlingar, parader, kryssningar sightseeing-turer, sportevenemang, friluftsestrader och mycket annat fanns att njuta av. I

ett jättetält som rymde 5 000 personer, mest ungdomar, uppträdde Uriah Heep, Dave Edmunds och Gary Moore. Barnen hade eget program. Stadens parker och gator hade förvandlats till marknadsplatser. Städpatruller som arbetade under natten ansvarade för att staden var ren från avfall.

Handikappet inget hinder

Trots att jag var medveten om de faror och svårigheter som kunde vänta mig som gravt synskadad, ville jag delta i så många evenemang som möjligt. Folk väjde lätt undan för mig tack vare min vita käpp. Jag kunde snart konstatera att jag inte var den enda som hade vit käpp och att synskadade inte var de enda funktionshindrade. Bland folkmas-

san trängdes även rullstolsburna. Handikappet var inte heller något hinder för sjömansskapet på segelfartygen. På den brittiska barken Lord Nelson hade specialarrangemang vidtagits för att

fartyget skulle vara tillgängligt för funktionshindrade. Tre rullstolsburna och en synskadad hörde till dess besättning. De hade var sin stödperson "body". Dessa bildade "team" under hela

■ Artikelförfattaren i samspråk med riksdagens talman Sauli Niinistö.

segelatsen. Jag fick veta att i praktiken hälften av fartygets fyrttiomanna besättning kunde vara funktionshindrade. De gavs möjlighet att utföra samma arbetsuppgifter som övriga besättningen. En av de rullstolsburna berättade att hon med tjugomannastyrka hissades upp i masten för att bärga segel.

De funktionshindrade sjöfararna deltog även i den mäktiga paraden genom staden. Jag stod med min vita käpp och ledsagare så nära paraden att då en mexikansk marinofficer passerade mig tog han min hand i sin och hälsade på mig med ett glatt leende. Senare ville jag gå upp på den mexikanska tremastade barken Cuauhtemoc. Hon verkade liten bredvid det ryska segelfartyget Sedov som är störst i världen med sin 117 meters längd och sina 58 meter höga master. Cuauhtemoc var som de andra fartygen prydd med färggranna flaggor. Från högtalarna dånade salsa-toner, vacker mexikansk folkmusik. Det var ingen konst att käppa sig upp på båten längs landgången, men på däck och inne i båten gällde det att vara försiktig. Lång som jag är fanns det alltid något i vilket jag kunde ha slagit mitt huvud.

Under en sightseeing-tur till Kotkas två största hamnar, beaktade guiden på ett lysande sätt min synskada under sin beskrivning. Jag tyckte att jag kunde

”se” det som de andra såg. Stadens djuphamn i Mussalo omfattar 500 hektar, har en 15 meters djup farled och 5 km kajer. I sommar besöktes hamnen av en nästan 300 meter lång fraktbåt. Till hamnen inkommer bl.a. ca 300 000 bilar per år av vilka största delen går till Rysland.

Höga gäster

Riksdagens talman Sauli Niinistö öppnade ”Tall Ships’ Race”-evenemanget i Kotkas gamla hamn som är en av stadens fyra hamnar. I sitt öppningsanförande tog Niinistö bl.a. upp Östersjöns förorening. ”Vi är alla skyldiga till Östersjöns förorening och därför är vi också alla skyldiga att med gemensamma krafter rena den”, betonade han. Efter talet hade jag tillfälle att samtala med honom allmänt om föroreningsproblematiken. Före vi skiljdes passade jag på att nämna litet om Förbundet Finlands Svenska Synskadade r.f.

Försvarsminister Jyri Häkämies förkunnade från den s.k. Narva-estraden resultaten för den första seglingsetappen från Århus till Kotka. Den tremastade norska barken, skolskeppet Statsraad Lehmkuhl, tog första priset i A-klassen. Trots sina 93 år var hon en välbehållen ”Grand Old Lady”. Med en segelyta på 2023 kvadratmeter nådde hon en toppfart på 15 knop. Den ryska fyrmastade

jätten Sedov placerade sig i samma klass först på sjätte plats.
För femton år sedan hade Kotka äran att första gången vara värd för "Tall Ships' Race. Efter mina upplevelser i år hoppas jag ännu en gång få möta de ståtliga segelfartygen i min hemstad.

Jag rekommenderar varmt de årligen förekommande havsdagarna i Kotka även för funktionshindrade personer.

Text: Arto Vanhanen
Foto: Maj-Britt Strandberg

■ Mexikanska officerare och kadetter går ombord på sitt fartyg Cuauhtemoc. Jag väntar på att göra detsamma.

Kåseriet | Ann-Sofi Rosendahl

Var det bättre förr?

Var det bättre förr? Kan man ibland fråga sig. När flickorna förr i världen hittade sin lilla groda och kysste honom förvandlades han till en prins och förblev sådan livet ut i de flesta fall. Nuförtiden verkar det som om man börjar med att kyssa prinsar och med den kyssteknik som används idag omvandlas dessa prinsar till äkta grodor. Skilsmässorna avlöser varandra. Vad är det för fel på dagens kyssteknik? Kan jag inte undgå att fråga mig. Om man levt i sitt förhållande länge och det mesta verkar som slentrian i vardagen kan även din partners nya synskada bli början på negativa förtecken. Att båda redan från början får nya vänner inom synskadekretsen kan ge upphov till

mycken energi och inspiration. När man drabbas av ett handikapp är det ett tufft jobb att stärka självkänslan igen, både tufft och tidskrävande.

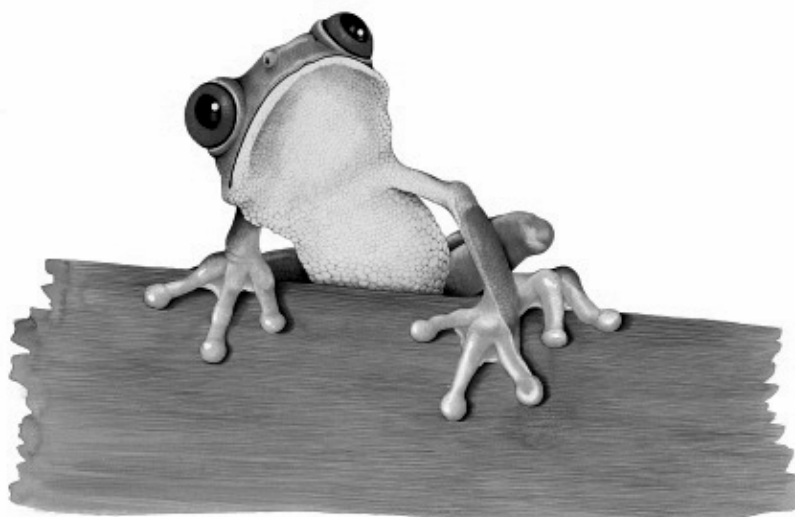
Om man är två som är delaktiga i arbetet så brukar det oftast gå lättare. Jag hoppas att vårt förbund även i fortsättningen kommer att ordna parrelaterade rehabiliteringskurser så att även par som har levt med synskadan länge bereds tillfälle att få vara med. Deras erfarenheter kan vara mycket viktiga då det gäller att bygga upp och stärka de synskadades levnadsförhållanden. Som synskadad har jag många gånger upplevt hur roligt det är på de kurser där

synskadade kommer samman och stöttar varandra där mycket skratt men också allvar ryms med inom diskussionsramarna. Man känner hur man växer och mognar tack vare de intressanta diskussioner man får ta del av. Att lite oftare öppna upp rehabiliteringskurser så att även den synskadades livspartner får vara med tror jag skulle glädja många.

Om man som synskadad saknar verbal förmåga och har svårigheter att prata om sina egna känslor kan det vara svårt att förklara för sin vän hur det verkligen är att vara synskadad. Det kanske är lättare om vi får vara fler som hjälps åt och

berättar för varandra. Visst förstår jag att rehabiliteringen i första hand skall ges åt den synskadade själv, men alla synskadade är faktiskt inte ensamvargar. Har man hållit ihop ett helt liv är det nog inte synskadan som skall splittra ett kärleksfullt förhållande. Låt synskadan däremot bli den kraft som gör att ni växer samman och verkligen lär er lita på varandra igen. Jag tror att man i en ärlig och uppriktig diskussion på en parrelaterad rehabiliteringskurs kan få fram verkligt viktiga frön som deltagarna kan omplantera i det egna förhållandet vid sin hemkomst.

Ann-Sofi Rosendahl

Meddelanden

Gott betyg för idrottslägret

Friidrottstävlingarna och Bocciaturneringen i Ekenäs som arrangerades i juni fick god respons av tävlingsdeltagare, publik och ledsagare. Av samtliga deltagare var det dock endast knappa hälften som lämnade in sin responsblankett. Av dem fick helheten berömliga skolvitsordet 8,8. Inkvarteringen fick många kommentarer, såväl positiva som negativa, medan arrangemang och program övervägande rönt positiv kritik.

Spridda kommentarer: "Passliga grenar för synskadade", "arrangemangen fungerade förträffligt", "en underbar kväll i trevligt sällskap" samt "alla föreningar borde ha egna ledsagare för sina deltagare".

Meddelanden från distrikten

Norra Österbottens Svenska Synskadade r.f.

Vi inleder höstens verksamhet med en friluftsdag på Assarlid i Larsmo, lördagen 1 september kl 12 – 16. Det blir trevligt program i form av uteaktiviteter, vi äter rökt fisk och annat smått och gott och har det trivsamt tillsammans. För matens skull bör du anmäla om du deltar till Fyren på tel. 723 4880 eller 050 3795 658.

Följande föreningsträff blir den 25.9 kl 18.30 på Fyren. Vi får besök av Tessa Bamberg, Tor Hanner samt andra deltagare från punktskriftskursen i Nykarleby.

Välkomna med på ovanstående evenemang!
NÖSS styrelse

Svenska synskadade i Västnyland r.f.

Svenska synskadade i Västnyland r.f. samlas till höstsäsongens första månadsträff lördagen den 8 september 2007 kl. 13.00 i verksamhetscentret Lyan, Prästängsgatan 12, Ekenäs. Kaffe med dopp och program. Transport enligt välkända rutter. Anmälning senast torsdag 6 september till Bjarne Sandberg tfn 040 544 8313 eller till Birgitta Nordström, tfn (019) 241 1233. Välkommen med. Styrelsen.

Åbolands Synskadade r.f.

Åbolands Synskadade håller september månads träff lördagen den 22.9. kl. 14.00 på verksamhetscentret Sydvästen, Eriksgatan 5 A 9, i Åbo. Program och kaffeservering. Pargasborna anmäler sig till Harriet, tel. 458 4665. Väl mött på höstens första medlemsträff.

Styrelsen

Svenska Synskadade i Mellersta Nyland r.f.

Sommar 2007

Kansliet, Tian är stängt för sommaren 31.5.- 27.8.07. Om ni behöver syntjänst under sommaren kan ni lyssna på meddelandet på Tians telefonsvarare där telefonnumren till syntjänsten som dejourerar sägs. Tians telefonnummer är 612 1779.

Måndagar: Måndagsträffarna fortsätter igen på hösten kl. 13-14 på Tian Fredriksgatan 35 B 10 Helsingfors. Första gången måndag 27.8: sommarminnen samt diskussion om programönskemål till måndagsträffarna & Café Tian. Måndag 3.9: mera information på medlemsbandet. Måndag 10.9: utfärd till Olkkala gård i Vichtis
Motion: Boccia spelarna håller sommarpaus.

Utfärd: Utfärd tillsammans med syntjänsten ordnas till Olkkala Gård (Olkkalan Kartano) i Olkkala Vichtis måndagen den 10 september. Start på morgonen. Mera information på medlemsbandet i slutet av augusti. Anmälningar till Tiina på Tian från 27.8. framåt.

Teater: Vi har reserverat 25 platser till Svenska Teaterns pjäs Mannerheim tisdagen den 30 oktober kl. 19.00.

Konst: Besök till WeeGee-konsthuset i Hagalund, Esbo senare på hösten. Mera information på Medlemsbandet i september.

Anhörigträffar hösten 2007

Detta är ett tillfälle för dig, där det i familjen finns en synskadad person, att få träffa andra i motsvarande situation. Du kan utbyta tankar och erfarenheter med andra och i grupp diskutera din egen situation. Med oss har vi ögonläkare, psykolog, koordinator för anhörigvård samt socialarbetare som gärna svarar på dina frågor.

Följande träffar ordnas distriktsvis:

• För anhöriga i Åboland lördagen den 29 september kl 9.30-16

Plats: Verksamhetscentret Sydvästen, Eriksgatan 5 A 9 i Åbo
Anmälningar senast den 7 september.

• För anhöriga på Åland lördagen den 27 oktober kl 9.30-16

Plats: Ankaret, Johannebovägen 7 i Mariehamn
Anmälningar senast den 5 oktober.

Under dagen serveras kaffe och lunch till självkostnadspris.

Anmälningar tas emot av rehabiliteringshandledare Carina Willberg.

Tfn (02)251 9076 eller 040 511 3346.

Arrangör: FSS i samarbete med Landskapsföreningen Folkhälsan i Åboland och Åland samt Ålands handikappförbund.

• För närstående till synskadade lördagen den 6 oktober kl 10-16

Plats: Svenska Synskadade i Östnylands verksamhetscenter Kajutan, Ågatan 33 E 1 i Borgå.

Vi erbjuder tillfälle för er att mötas, diskutera, få information, ställa frågor samt lunch till självkostnadspris.

Anmälningar tas emot av rehabiliteringshandledare Monica Andersson, tfn 09-69623018 eller 040-5113345 senast den 23.9.

Arrangör: Svenska Synskadade i Östnyland, FSS och Landskapsföreningen Folkhälsan i Nyland r.f.

